ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ

(Εορτή τῆς Ἀναλήψεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριάνης, Βύρωνος καὶ Υμηττοῦ
2010

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ

(Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως)

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Ἀνάληψη Χριστοῦ (Πρῶτο μισό 17ου αἰ.).
Ζάκυνθος.

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 24

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-32-3

Ἐκδοτική Παραγωγή
Εὐαλλόδος
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριστοτέλους 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ

(Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος»

(Ματθαίου κη΄ 20).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός λίγο πρίν ἀναληφθεῖ στούς οὐρανούς μέ ὅλη τήν θεϊκή δόξα καί μεγαλοπρέπειά Του, ἔδωσε στούς μαθητές καί Ἀποστόλους Του τήν τελευταία ἐντολή Του, νά κηρύξουν σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους τό εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας τους,

ὅτι δηλαδή μποροῦν, ἐφ' ὅσον μετανοήσουν γιά τίς ἁμαρτίες τους, νά σωθοῦν ἀπό τήν αἰώνια κατάκριση, (Λουκᾶ κδ΄ 47), ἐφ' ὅσον πιστεύσουν στόν ἀληθινό Θεό καί βαπτισθοῦν (Μάρκου ιστ΄ 16) καί ἀγωνισθοῦν νά μήν ὑποδουλωθοῦν πάλι στήν ἁμαρτία ἀπό τά πάθη τους (Πρός Γαλάτας β΄ 18).

Μετά ἀπό τήν τελευταία ἐντολή Του τούς εὐλόγησε καί τούς διαβεβαίωσε ὅτι:

«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθαίου κη΄ 20).

Δηλαδή: *«Κι ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας πάντα ὣς τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου».*

Μέ τή διαβεβαίωση αὐτή ὁλοκλήρωσε τήν ἐπίγεια παρουσία καί ἀποστολή Του. Αὐτοί ἦταν οἱ τελευταῖοι λόγοι πού ἄκουσαν οἱ μαθηταί Του ἀπό τό στόμα Του. Τούς εὐλόγησε καί ὑψώθηκε στούς οὐρανούς.

Κατά τή λαμπρή καί μεγάλη ἑορτή τῆς ἀνόδου στούς οὐρανούς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἀνῆλθε ἔνδοξος πάνω στίς νεφέλες τοῦ οὐρανοῦ συνοδευόμενος ἀπό τούς ἁγίους Ἀγγέλους *«καὶ ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ»* (Μάρκου ιστ΄ 19) ἀκοῦμε τούς Κυριακούς αὐτούς λόγους.

Ὁ Κύριος ἀπευθύνεται στούς μαθητές Του ὅλων τῶν αἰώνων καί τούς διαβεβαιώνει, ὅτι ἄν καί ἔφυγε καί

ἐπέστρεψε στήν οὐράνια καθέδρα Του καί ἀνέβηκε ὅπου ἦταν προηγουμένως *«πρὸς τὸν Θεόν»* (Ἰωάννου α΄ 2) δέν θά ἀπουσιάζει ἀπό τή ζωή τους οὔτε θά τούς ἀποχωρισθεῖ, ἀλλά θά εἶναι μαζί τους γιά πάντα.

Ἑπομένως τίθεται τό ἐρώτημα, πῶς, ὁ Χριστός παραμένει μαζί μέ τούς μαθητές Του.

Στό ἐρώτημα αὐτό μᾶς ἀπαντᾶ ἡ ἁγία Γραφή ὡς ἑξῆς:

1. Μέ τή συμμετοχή τους στά ἅγια Μυστήρια.

Ὁ Κύριός μας ἐδίδαξε ὅτι: *«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ»* (Ἰωάννου στ΄ 56).

Δηλαδή: *«Ἐκεῖνος ποὺ τρώει τὴ σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμά μου εἶναι ἑνωμένος μαζί μου, κι ἐγώ μ' αὐτόν».*

Ἑπομένως μέ τό μυστήριο τῆς μεταλήψεως τοῦ ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, ὁ πιστός ἑνώνεται μέ τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό μυστικά, δηλαδή μέ τρόπο πού δέν γίνεται ἀντιληπτός ἀπό τήν ἀνθρώπινη λογική, πού ἐνεργεῖται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί πού εἶναι πραγματική ἕνωση, ἀπό τήν ὁποία παράγονται τά ἀποτελέσματα πού ἀναφέρονται στή λειτουργική εὐχή *«εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν»* (Ματθαίου κστ΄ 28) καί *«εἰς ζωὴν αἰώνιον»* (Ἰωάννου στ΄ 54).

Ἔτσι ὁ Κύριος ἁγιάζει καί ἀφθαρτίζει τούς πιστούς, μεταδίδει δηλαδή σ' αὐτούς τήν ἁγιότητά Του καί τήν ἀθανασία Του.

2. Μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ.

Στήν ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία Του στό ὑπερῷο τῆς Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριός μας εἶπε στούς μαθητές Του ὅτι:

«Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάννου ιδ΄ 23).

Δηλαδή: *«Ὅποιος μὲ ἀγαπάει θὰ τηρήσει τὸ λόγο μου. Κι ὁ Πατέρας μου θὰ τὸν ἀγαπήσει, καὶ θὰ ἔρθουμε σ' αὐτὸν καὶ θὰ κατοικήσουμε μαζί του».*

Μέ αὐτούς τούς λόγους ὁ Κύριός μας δίδαξε τούς μαθητές Του ὅτι θά κατοικήσει μαζί μέ τόν Πατέρα Του ἐντός τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, πού τηρεῖ τίς ἐντολές Του.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν πιστό φανερώνει τή συμφωνία τῆς θελήσεώς του πρός τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἁμαρτία διαφοροποιεῖ ἀσεβῶς τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Θεό καί συνεπάγεται τό θάνατό του. Ἡ συμφωνία τοῦ θελήματος τοῦ ἀνθρώπου μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπέρχεται μέ τήν ὑπακοή του στό θεῖο θέλημά Του, πού φανερώνεται μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου πού ἀκολουθοῦν τονίζουν αὐτή τή διδασκαλία.

«Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ

μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Ἰωάννου ιε΄ 8-10).

Δηλαδή: *«Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο φανερώνεται ἡ δόξα τοῦ Πατέρα μου: ὅταν ἐσεῖς κάνετε ἄφθονο καρπὸ κι ἀποδειχθεῖτε ἔτσι μαθητές μου. Ὅπως μὲ ἀγάπησε ὁ Πατέρας, ἔτσι σᾶς ἀγάπησα κι ἐγώ· μείνετε πιστοὶ στὴν ἀγάπη μου. Καὶ θὰ μείνετε πιστοὶ στὴν ἀγάπη μου, ἂν τηρήσετε τὶς ἐντολές μου, ὅπως ἐγὼ τήρησα τὶς ἐντολὲς τοῦ Πατέρα μου καὶ γι' αὐτὸ μένω πιστὸς στὴν ἀγάπη του».*

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφέρεται στή σημασία πού ἔχει ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ γράφοντας τά ἑξῆς:

«Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν » (Α΄ Ἰωάννου α΄ 3-6).

Δηλαδή: *«Αὐτὸ ποὺ εἴδαμε κι ἀκούσαμε τὸ ἀναγγέλλουμε καὶ σ' ἐσᾶς, γιὰ νὰ συμμετάσχετε κι ἐσεῖς μ' ἐμᾶς, στὴν ἴδια κοινωνία, ποὺ εἶναι ἡ κοινωνία μὲ τὸν*

Πατέρα καὶ μὲ τὸν Υἱό του τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Κι αὐτὰ σᾶς τὰ γράφουμε γιὰ νὰ εἶναι ὁλοκληρωμένη ἡ χαρά σας. Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα ποὺ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ σᾶς τὸ μεταφέρουμε: Ὁ Θεός εἶναι φῶς, καὶ δὲν ὑπάρχει σ' αὐτὸν καθόλου σκοτάδι. Ἂν, λοιπόν, ἰσχυρισθοῦμε πὼς ἔχουμε κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ἐνῶ ζοῦμε στὸ σκοτάδι, λέμε ψέματα, καὶ οἱ πράξεις μας δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀλήθεια».

«Ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν » (Α΄ Ἰωάννου γ΄ 24).

Δηλαδή: *«Ὅποιος τηρεῖ τὶς ἐντολές του μένει ἑνωμένος μαζί του κι ἐκεῖνος μ' αὐτόν. Τὸ ξέρουμε πὼς ὁ Θεὸς ζεῖ μέσα μας κι ἀνάμεσά μας ἀπὸ τὸ Πνεῦμα ποὺ μᾶς ἔδωσε».*

3. Μέ τήν ἀγάπη.

Διδάσκει ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστής ὅτι:

«Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν» (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 12).

Δηλαδή: *«Κανένας δὲν ἀξιώθηκε ποτὲ ὡς τώρα νὰ δεῖ τὸν Θεό· ἂν ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, εἴμαστε σὲ*

κοινωνία μὲ τὸν Θεό, καὶ ἡ ἀγάπη του μέσα μας ἔχει ὁλοκληρωθεῖ».

«Ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 16).

Δηλαδή: *«Κι ἐμεῖς γνωρίζουμε πιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔχει ὁ Θεὸς κι ἐμπιστευόμαστε τὸν ἑαυτό μας σ᾽ αὐτήν. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· κι ὅποιος ζεῖ μέσα στὴν ἀγάπη, ζεῖ μέσα στὸν Θεό, κι ὁ Θεὸς μέσα σ᾽ αὐτόν».*

Μέ τούς λόγους αὐτούς ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης δείχνει στούς πιστούς τόν τρόπο γιά νά ἔχουν τόν ἀόρατο καί ἀμέθεκτο Θεό πάντοτε μαζί τους, μέ τήν ἀγάπη. Ὅτι πρέπει νά ἀγαποῦν κατά τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου. Νά τηροῦν τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πού ἔδωσε *«ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»* (Ἰωάννου ιε΄ 12).

4. Μέσῳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Διδάσκει ὁ ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὅτι:

«Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν» (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 13).

Δηλαδή: *«Μᾶς ἔδωσε τὸ Πνεῦμά του· ἔτσι εἴμαστε βέβαιοι πὼς εἴμαστε σὲ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς μ' ἐμᾶς».*

Ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατοικία τοῦ ἁγίου Πνεύματος πού, μέ τήν παρουσία Του καί τήν ἐνέργειά Του τό ἅγιο Πνεῦμα ἑνώνει τόν πιστό μέ τόν Θεό, τόν θεώνει καί τόν δοξάζει.

Γι' αὐτό ὅταν προσευχόμαστε ζητοῦμε ἀπό τό ἅγιο Πνεῦμα *«ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν».*

5. Μέ τήν σωτήρια ὁμολογία.

Ὁ ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής Ἰωάννης διδάσκει ὅτι:

«Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ» (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 15).

Δηλαδή: *«Ὅποιος παραδέχεται πὼς ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς εἶναι ὁ ἀπεσταλμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς κατοικεῖ μέσα σ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς ζεῖ ἑνωμένος μὲ τὸν Θεό».*

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ πιστοῦ ὁδηγεῖ τόν πιστό στήν ὁμολογία τῆς πίστεώς του. Ἡ ὁμολογία ἐπιβεβαιώνει τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό ὁ Κύριος προέτρεψε τούς μαθητές Του:

«Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται» (Ἰωάννου ιε΄ 4-6).

Δηλαδή: *«Μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου· τότε θά 'μαι κι ἐγὼ ἑνωμένος μαζί σας. Ὅπως ἡ κληματόβεργα δὲν μπορεῖ νὰ καρποφορήσει ἀπὸ μόνη της, ἂν δὲν εἶναι ἑνωμένη μὲ τὸ κλῆμα. Τὸ ἴδιο κι ἐσεῖς ἂν δὲν μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου. Ἐγὼ εἶμαι τὸ κλῆμα, ἐσεῖς οἱ κληματόβεργες. Ἐκεῖνος ποὺ μένει ἑνωμένος μαζί μου κι ἐγὼ μαζί του, αὐτὸς κάνει ἄφθονο καρπό, γιατὶ χωρὶς ἐμένα δὲν μπορεῖτε τίποτε νὰ κάνετε. Ἂν κάποιος δὲν μένει ἑνωμένος μαζί μου, θὰ τὸν πετάξουν ἔξω σὰν τὴν κληματόβεργα, καὶ θὰ ξεραθεῖ. Τὶς βέργες αὐτὲς τὶς μαζεύουν, τὶς ρίχνουν στὴ φωτιά, καὶ καίγονται. Ἂν μείνετε ἑνωμένοι μαζί μου κι ἂν τὰ λόγια μου μείνουν ζωντανὰ μέσα σας, ὅ,τι θελήσετε ζητῆστε το καὶ θὰ σᾶς δοθεῖ».*

Ὅπως οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι παρεκάλεσαν τόν ἀναστάντα Κύριό μας ἔτσι καί οἱ πιστοί Τόν ἱκετεύουν, Κύριε: *«μεῖνον μεθ' ἡμῶν»* (Λουκᾶ κδ΄ 29).

Οἱ πιστοί ἀντλοῦντες δύναμη ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν ψυχή τους καί τή ζωή τους ὁμολογοῦν μαζί μέ τόν ἀπόστολο Παῦλο: *«πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ»* (Πρός Φιλιππησίους δ΄ 13).

Δηλαδή: *«Ὅλα τὰ μπορῶ χάρη στὸν Χριστὸ ποὺ μὲ δυναμώνει».*

Ἐμπνεόμενοι ἀπό τόν ἀναστάντα Κύριο ψάλλουν μέ τόν προφήτη Ἡσαΐα: *«Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»* (Ἡσαΐου η΄ 9).

Κοντάκιον Αὐτόμελον

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

